

Weekblad voor en door de padvinderstroep "De Geuzen" te Arnhem.

HET LOT VAN EEN PATROUILLELEIDER

Wanneer je zo als nieuweling bij de troep komt dan denk je (ik terminste wel): "Was ik maar vast P.L. Zo'n mooie speld op je hoed, een vlaggetje aan je stok en een beetje de baas spelen over een paar jongens, dat lijkt me wel. Maar als je dan na veel zwoegen, zweeten, ijver en plichtsbetrachting de silveren lolie op je hoed mag dragen leer je pas de scherpe kanten van het P.L. schap kennen. Je ijver is ook aanmerkelijk bekoeld. Goed bekeken is P.L. zijn eigenlijk een hondenbaantje. Altijd klaar staan voor je patrouille, je moet je maar rustig uit laten kafferen door de diverse patrouilleleden die menen dat zij het beter weten. Je kunt in verschillende stoms hersens de platte knoop en de schootsteek pompen. In het kamp werkt de P.L. zich dood. Stel je voor, hij schuurt zelfs pannetjes (Wereldwonder). En dan na een dag hard werken moet je je laten zeggen: "Jij bent lui of onze P.L. doet de hele dag niets." Zij bedachten echter niet dat de Hopman en de Vaandrig de (leiding) ook "Niets Doen."

Met de P.L. en de A.P.L. is het toch hetzelfde alleen valt is het verschil. Hopman en Vaandrig zijn leiding van de troep, P.L. en A.P.L. van een patrouille, dus in 't klein. Ik zou wel eens willen zien waar de troep heenging zonder P.L.'s, ozo! Een P.L. moet ook een zeer offerende geest bezitten. Maar gelukkig omstreeks na jaar '50 zal het afgelopen zijn, want dan komt de stan, en we kunnen op onze welverdiende lauweren gaan rusten. Zo was nu het P.L. schap van de pessimistische kant bekeken. Als we het nu eens omdraaien en we bekijken het van de optimistische kant. Dan komt de konijf boven in de vorm van een A.P.L. Een goed A.P.L. (ik heb er één) is de steun van de P.L. zo gezegd een ruts in de branding, een schaamplek op een hete dag.

Met je patrouille er op uit trekken is wat fijn. Zwaait je hart niet van patrouilleleiderlijke trots als je in het zomerkamp alle patrouilleleden ijverig en "hard" en als je bedenkt bij een-tje die geïnstalleerd wordt dat deze door jouw energie is opgekweekt tot een iets kinder grote "lamszak" dan voor die tijd. Dan zie je dat een P.L. ook nog lol kan hebben in zijn baantje.

T. Dalee
P.L. Eekhoorns

HET ZATERDAGS- en ZONDAGS- SLAG

De Zaterdagmiddag 17-September werd begonnen met de vlag breken. De Hopman en Vaandrig Kolthof waren er niet. Er zou 's middags een stadspel zijn. Elke patrouille kreeg een opdracht, maar alle opdrachten waren hetzelfde. Er was n.l. een moord op het Station gepleegd, waarna de dader zich per bus, merk Ford, J. vijf haltes in (oostelijke) richting begaf, uitstapte en een lange, rechte laan uitliep die op een hoofdverkeersweg uitkwam waaraan een oud mannetjeshuis gelegen was. De dader verdween in dat oude mannetjeshuis. De opdracht was nu om een reconografische schets van het station te maken, uit te knobbelen wat voor buslijn het was, alle busnummers van die lijn te noteren, uit te maken waar de dader uitstapte, de naam van de lange, rechte laan noteren, een schets van het oude mannetjeshuis te maken en naam, adres en telefoonnummer van de dichtst bijzijnde garage opschrijven. Voorts moesten we een stelletje onbekende straten opzoeken en uitmaken wat de richtste weg van die naar die straat was. Verder moesten we nog straat en huisnummer van de Brandweer, haad van Arbeid en andere installaties opschrijven.

Toen omstreeks vijf uur de patrouilles terugkwamen hadden ze zowat allemaal de hele opdracht uitgevoerd. Na nog wat getinkel op een gitaar door Vaandrig van Bilst werd de middag besloten met de vlag naar beneden halen.